І чужому научайтесь, Й свого не цурайтесь...
Т. Шевченко

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237, (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250, (212) 227-5251

РІК LXXXII. Ч. 127. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК ЧЕТВЕР, 3-го ЛИПНЯ 1975 ЦЕНТІВ 20 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK THURSDAY, JULY 3, 1975 No. 127. VOL. LXXXII.

Протестна акція проф. О. Домбровського в Метрополітан Музеї мала успіх

Ню Йорк. — Вистава скитських скарбів в Метрополітальному музеї викликала несподівано ряд ускладнень у зв'язку з типовою для деяких американських наукових і культурних працівників неувагою до термінології, що стосується Росії і України і у зв'язку з тенденцією ідентифікувати українців і Україну з „росіянами" і „Росією". Ще 9 травня ц.р. проф. Олександер Домбровський, відвідуючи виставку, завважив напис біля відомої скитської пекторалі, знайденої в Україні, що її знайдено у „Південній Росії". Проф. О. Домбровський перевів у цій справі розмову, а 12 травня в цій справі звернувся до нього Філіппе де Монтебелло, віцепрезидент Музею для справ кураторських і освітніх. Одержавши від проф. О. Домбровського додаткові дані, він згодився з його аргументами і запевнив, що подбає про зміну в написі. Цього, однак, не сталося, бо коли 6 червня проф. О. Домбровський поновно зайшов до музею, то цей сам напис був біля пекторалі.

Не мавши іншої можливости, проф. Домбровський таки на місці з'ясував спокійно та по діловому досить численно зібраним присутнім відвідувачам проблему і після того перекреслив напис „Південна Росія" (South Russia) та почав писати на його місці „Україна" англійською мовою. Це викликало реакцію охоронної сторожі, яка забрала проф. О. Домбровського до канцелярії музею і викликала поліцію. По списанні протоколу і переведенні всіх інших формальностей, включно із фотографуванням та відтисками пальців, поліція звільнила проф. О. Домбровського, інформуючи його, що справу передає до суду за „порушення публічного порядку". Судова розправа відбулася 16 і 24 червня і після розгляду справи суддя виніс умовний вирок, на основі якого поліційне обвинувачення про „порушення публічного порядку" буде зняте з проф. Домбровського, якщо він упродовж наступних шести місяців знову не повторить аналогічного вчинку.

Проф. О. Домбровський, однак, не затривожений умовним вироком, бо, як він сам поінформував, в Метрополітальному музеї знято напис „Південна Росія" і замінено його написом „Україна". Отже, його індивідуальна протестна акція в обороні українського імени закінчилася повним успіхом, не зважаючи на особисті прикрості і переправи з поліцією та судом.

В Ню Йорку підготовляють програму Тижня Поневолених Націй

Цьогорічне відзначування Тижня Поневолених Націй в цій Метрополії почнеться в неділю, 13-го липня ц. р. У праграмі: год. 9-та рано — збірка учасників на 59 вулиці і 5-й евеню; 9.50 похід 5-ю евеню до катедри св. Патрика; 10-та година Служба Божа в намірені поневолених націй; год. 11-та похід до Центрального парку (Бенд Шелл біля 72-ї вулиці); 12-та год. початок маніфестаційної і мистецької програми з короткими виступами американських і українських доповідачів. Суддя Метю Трой, президент Комітету Тижня Поневолених Націй, і д-р Іван Дочефф — заступник президента, закликають в окремій летючці усі національностеві групи, зокрема з-поміж поневолених націй, взяти участь в цих урочистостях із своїми організаційними прапорами.

Иосиф Чабан й Іван Петрунцьо нові постійні організатори УНС в Басейні Твердого Вугілля

Джерзі Сити. — З Організаційного Відділу Українського Народного Союзу інформують про заанґажування двох нових постійних організаторів в пенсильванійському Басейні твердого вугілля: Иосиф Чабан, секретар 242-го Відділу у Франквіллі, Па., почав виконувати обов'язки постійного організатора з днем 1-го червня, а 1-го липня постійним організатором став також Іван Петрунцьо, секретар 78-го Відділу УНС в Майнерсвіллі, Па.

Иосиф Чабан

Іван Петрунцьо

Як секретар Відділу від 1968 року, Иосиф Чабан виказав себе дуже здібним організатором нових членів і тому належить до Клюбу Заслужених Союзовців.

Бувши прикладним секретарем, він не жалів і дальше не жаліє труду для розбудови УНС в Окрузі, в якій Союз тому 81 років народився, а саме Округи Твердого Вугілля — Шамокін. Від початку своєї праці для УНСоюзу і Округи він належав до Управи, виконуючи обов'язки заступника голови. Був членом Ювілейного Коміте-

Іван Петрунцьо виконує обов'язки секретаря Відділу вже 17 років. Перебираючи секретарство 1958 року, Відділ тоді нараховував тільки 36 членів, а тепер має вже 260 членів. Це доказ організаційних здібностей та відданої праці енергійного Івана Петрунця, який кожного року здобуває найменше 25 нових членів. Перейшовши на емеритуру в 1974 році, він придбав аж 61 нових членів.

Як секретар, Іван Петрунцьо весь час був і є активним членом Управи Комітету прикладної Округи Твердо-

(Закінчення на стор. 3-ій)

КУК КООРДИНУЄ АКЦІЇ ОБОРОНИ ПРАВ ЛЮДИНИ

Вінніпеґ (КУК). — З ініціятиви Централі Комітету Українців Канади, при участи 13 делегатів і 7 гостей, 21 червня 1975 р. відбуто тут Крайову Конференцію для координації на терені Канади всіх акцій в обороні людських прав. Конференцію проводив голова Комісії Прав Людини КУК А. І. Яремович. Доповіді виголосили: сенатор П. Юзик — голова Комісії Прав Людини СКВУ, М. Липовецький — голова Координаційного Комітету Оборони Валентина Мороза в Торонто і пані Я. Іванчук — голова Централі Комітету Українок Канади.

Конференція схвалила такі рекомендації:

1. Централя КУК, діючи через свою Комісію Прав Людини, координує всі акції українських організацій на терені Канади в обороні людських прав. У зв'язку з тим, Комісія Прав Людини СКВУ буде заздалегідь узгіднювати проєкти своїх виступів на терені Канади з Комісією Прав Людини КУК. Рівночасно будуть узгіднювані з Комісією Прав Людини КУК всі виступи, пляновані Координаційним Комітетом Оборони Валентина Мороза і Централею Комітету Українок Канади в обороні українців переслідуваних під совєтським режимом.

2. Для координації виступів і акцій на місцях, місцеві Комітет Оборони Валентина Мороза будуть узгіднювати свою акцію через своїх постійних зв'язкових з Управами Відділів КУК і будуть подавати до загального відома звідомлення своєї праці враз з детальними фінансовими звітами на Загальних Річних Зборах Відділів КУК в осідку їх діяльности.

3. З уваги на загрозу, що Валентин Мороз може бути перенесений до психіятричної лікарні, Централя КУК звернеться телеграмою до прем'єр-міністра П. Е. Трудо з проханням знову інтервеніювати в тій справі перед совєтським урядом. Комітети Оборони Валентина Мороза і Відділи КУК подбають про те, щоб в тій справі найпізніше до 15 липня 1975 вийшли подібні телеграми до прем'єр-міністра Канади з масовими підписами від усіх українських центрів Канади.

4. При нагоді різних святкувань, конференцій і зборів, Відділи КУК і Комітети Оборони Мороза подбають про те, щоб оформити відповідні резолюції в обороні Валентина Мороза та інших українців переслідуваних під совєтським режимом з метою передати ці резолюції до уряду Канади через місцевих послів і сенаторів, запевнившись про їх поперття.

5. Рівночасно передбачено підготовити пресові виступи в обороні переслідуваних українців під совєтським режимом з нагоди річниці жовтневої революції, і у співпраці з Централею Комітету Українок Канади запевнити успішні виступи в обороні українських жінок переслідуваних під совєтським режимом, на день 21 вересня 19975 р.

Крім згаданих, в конференції приймали участь від Централі КУК: президент С. Радчук, П. Климків, Г. Кукса і С. Яр. Кальба, від Комітетів Оборони Валентина Мороза: з Монтреалю — Б. Керечинський і В. Гайдук, з Едмонтону — М. Базюк, з Вінніпегу — І. Підгірний, та від СУСК — М. Спольський.

Відбулася Велика Рада пластових Чорноморських Куренів

Іст Четтем, Н. Й. — 10-ий і 25-ий курені Чорноморських пластунів відбули курінні ради і вибір нових Курінних Старшин тут на своїй оселі „Вовча Тропа" в днях 28 і 29 червня 1975 р. 10-ий Курінь вибрав на курінного пл. сен. Нестора Кольця, а 25-ий Курінь ст. пл. Андрія Гадзевича. Рада вшанувала пам'ять основника Чорноморців св. п. пл. сен. Романа Шухевича — ген. Чупринку й інших 20 чорноморців (Курінь мав 80 членів), котрі згинули в боротьбі з окупантами України. Відбулася спільна ватра обох Куренів та прийняття старших пластунів до 25-го Куреня.

На другий день нарад прибув пл. сен. Яро Гладкий, голова Головної Пластової Ради і голова Міжкурінної Чорноморської Ради та привітав з'їзд обох Куренів. З'їзд надав відзначення для пл. сен. Зенона Стахова за взірцеве переведення морського табору в 1974 році.

В з'їзді взяли участь 90 осіб. З'їзд перевів збірку на Фонд пластової одности, яка принесла 61.00 долярів.

ДВОДЕННА ГОЛОДІВКА УКРАЇНСЬКИХ ЖІНОК В МЕХІКО СИТІ АКТУАЛІЗУВАЛА СПРАВУ УКРАЇНСЬКИХ ПОЛІТВ'ЯЗНІВ В СССР

Мехіко Сити (С. Букшована). — Труднощі формального характеру, що їх мала репрезентація українських жіночих організацій на Світовій Конференції Міжнародного Року Жінки, пощастило із значним успіхом перебороти у висліді дводенної голодівки перед будинком, де відбувалися наради неофіційної частини конференції „Трибуни", в четвер і п'ятницю 26 і 27 червня. Враховуючи загальну обстановку на конференції, умови в самому Мехіко, ідея влаштувати голодівку виявилася дуже щасливою, бо в цей спосіб нашій жіночій репрезентації вдалося максимально привернути увагу на долю українських жінок - політичних в'язнів в СССР і здобути конечний у цій ситуації розголос в пресі, на телебаченні та радіо.

Як тільки була заповіджена голодівка і як тільки перед будинком „Трибуни" примістилася група українських жінок в національних строях з великим транспарантом з написами: „Голодовий страйк! Допоможіть українським жінкам, які терплять у тюрмах СССР!" — велике число учасників „Трибуни" відразу цим зацікавилося і, очевидно, зацікавилися телевізійні, радіові та пресові кореспонденти. Ми не мали практично змоги дати всім заінтересованим відповідей на численні запити, бо наші звернення і летючки, що їх ми в часі голодівки роздавали, не всіх задовольняли. Представники телевізії і радіо та преси хотіли мати інтерв'ю і хотіли дістати докладніші інформації. Цікавилися голодівкою і її причинами не тільки місцева преса і телевізія, а й іноземні кореспонденти, які обслуговували цю Світову Жіночу Конференцію.

Голодівка упродовж 48 годин, але вже першого дня появилися інформації про неї у пресі і на телевізії та у радіо. Інформації в пресі були ілюстровані фотографіями голодуючих українських жінок, при чому у кожному випадку, і то звичайно на перших сторінках, — були поміщені їхні фотографії з чітким написом на транспаранті, яким з'ясовувано мету голодівки. Треба відмітити, що всі інформації в основному були точні і в кожному випадку інформовано про те, що українські жінки в Мехіко Сити протестують проти переслідування і знущань над українськими жінками — політичними в'язнями у совєтських тюрмах і концтаборах. Це було, очевидно, у різкому контрасті до всього того, що на тему місця і ролі жінок в СССР говорили члени делегацій СССР і УССР, а в першій мірі, що, наприклад, було написано у часописі „Трибуни", що появлялася з нагоди конференції кожного дня під назвою „Хілонен", з 23 червня у дописі про заяву дорадника совєтської делегації Єкатерини Коршувнової. Мехіканський періодик „Ля Воз де ля Насіон" ч. 23 опублікував майже на пів сторінки матеріял про українських жінок — політв'язнів, ілюструючи свою інформацію знімками таких відомих політв'язнів, як Надія Світлична, Ірина Стасів-Калинець, Стефанія Шабатура, Ір. Сеник та подаючи, що „українська делегація апелює до Світової Конференції Міжнародного Року Жінки та розкриває злочини, попоповані в СССР".

Треба відзначити дуже прихильне і симпатичне наставлення і учасників конференції і місцевого населення до наших заклюків і апелів. Про увагу, яку викликав наш голодовий страйк, засвідчує той факт, що у висліді багато учасників підписувало наші петиції в обороні українських жінок - політв'язнів, а навіть спішили з фінансовою допомогою на видатки цієї оборонної акції.

Голодівка закінчилася в п'ятницю 27 червня о год. 3:15 по полудні. Про ефект голодівки вказує й те, що після заключної промови пані Гельві Сепіли, генерального секретаря Міжнародного Року Жінки, на залі нарад формально повідомлено, що група українських жінок якраз тепер перед будинком закінчує свою голодівку в обороні ув'язнених українських жінок в СССР. Не зважаючи на дощ, церемонія закінчення голодівки з молитвою і співом українського національного гимну, притягнула телерепортерів і пресових кореспондентів та публіку. Після закінчення голодівки багато з присутніх підходило до нас і гратулювало нам за видержливість у цій акції. В голодівці брало участь дев'ять жінок, в тому Марусл Бек, Дарія Степаняк, Уляна Целевич, Валентина Мушинська, Галя Климук, Роксоляна Климук, Наталія Хома, Дороті Фіцпатрик з Детройту та Степанія Букшована.

В УКРАЇНІ ПРОДОВЖУЮТЬСЯ АРЕШТИ І ПЕРЕСЛІДУВАННЯ

Торонто. — Українська Центральна Інформаційна Служба (УЦІС) подає:

Восени 1974 р. у м. Стрию Івано-Франківської области КГБ заарештувало Левка Богдановича і Петра Крапиталовича, а в Моршині — Богдана Левковича. Всіх трьох обвинувачують в націоналістичній діяльності і їх довший держать у Львівській слідчій тюрмі на вулиці Миру. У тому ж часі в м. Волехові заарештовано Богдана Василенка. Він перебуває в тюрмі в Івано-Франківському.

В 1974 р., за підозрінням у національно-патріотичній діяльності виключено з педіятричного факультету Львівського державного медичного інституту на вул. Пекарській таких студентів: Юрія Вировця — нар. 1954 р., Володимира Максименка — нар. 1953 р., Володимира Талька — нар. 1954 р. у м. Бориславі.

З Рівенської філії Київського державного інституту культури виключено Ігоря Вовка — нар. 1953 р. на Львівщині. Петра Гузика, після відвідання батька в одній із західних країн, засуджено на 4 місяці ув'язнення і 50 рублів покарання за те, що розказував про умови життя в тій країні.

„Один нарід"

На головній вулиці м. Запоріжжя, в недалекій віддалі від готелю „Запоріжжя", поміщено на велетенського виміру дошці напис українською мовою: „Один нарід, одна мова і одна культура". Зрозуміло: „один „совєтсь-

(Закінчення на стор. 4-ій)

СССР СТЯГАТИМЕ ПОДАТОК У ВИСОТІ 30 ВІДСОТКІВ ВІД ВСІХ ЗАКОРДОННИХ ВИПЛАТ

Москва. — У вівторок 1 липня тут опубліковано текст нового закону, на основі якого совєтський уряд стягатиме митну оплату у висоті 30 відсотків від всіх грошевих посилок з-за кордону. Йдеться тут про уточнення висоти „митної оплати", встановленої „указом" Президії Верховної Ради СССР з 23 травня цього року. У цьому „указі" говориться „Про державне мито за виплату громадянам СССР сум по грошових переказах, що надходять з-за кордону". Формально „цей найновіший „указ" є доповненням загального „указу" Президії Верховної Ради СССР з 10 квітня 1942 року „Про державне мито". Новий „указ" говорить про те, щоб „запровадити з 1 січня 1976 р. справляння державного мита за виплату громадянам СССР сум по грошових переказах, що надходять з-за кордону". Згідно з розпорядком, міністерство фінансів СССР має „право звільняти окремих платників і групи платників від сплати зазначеного мита".

Загально переважає переконання, що йдеться тут про черговий репресивний засіб проти дисидентів, які одержують допомогу з титулу гонорарів з-за кордону, а також проти совєтських жидів, яким фінансово допомагають жиди з інших країн. Треба відзначити, що вже до встановлення нової митної оплати, кошти, що їх мусів платити совєтський громадянин, одержуючи гроші з-за кордону, сягали круґло 30 відсотків загальної суми. З новим митом оплати зростуть до яких 60 відсотків загальної суми, отже всяка допомога зі зовні буде практично безпредметна, зглядно дуже коштовна.

Новий закон передбачає ряд винятків, але ніхто не знає, як ці вийнятки застосовуватимуть на практиці. Йдеться тут про вплати з титулу одержаної спадщини, відшкодування за пошкодження, продаж майна за кордоном, аліментів, а також у випадку, коли гроші належать до ре-еміґрантів і репатріянтів, тобто совєтських громадян, які виїхали за кордон і вирішили повернутися до СССР.

В КІНЦІ ЦЬОГО ТИЖНЯ НА УКРАЇНСЬКИХ ОСЕЛЯХ ПОЧИНАЄТЬСЯ ЛІТНІЙ СЕЗОН

Хоч деякі молодечі організації вже почали таборування, то офіційне започаткування літнього сезону на наших оселях починається з Днем Незалежности, що в цьому році припадає в п'ятницю, 4-го липня.

Багато украіських організацій відбудуть цього довгого кінця тижня у днях від 4-6 липня свої імпрези на власних чи гостинних оселях з участю старших і молоді, яка, зокрема, братиме участь у мистецьких і спортових виступах.

„НЕМА ТО ЯК НА СОЮЗІВЦІ"

Цьогорічний сезон на Союзівці, оселі Українського Народного Союзу в Кетскильських горах, фактично вже почався в суботу, 21-го червня ц. р. відкриттям двох таборів: тенісового для хлопців і дівчат і виховно-відпочинкового для хлопців та мистецькими імпрезами. Але офіційне відкриття сезону на Союзівці відбудеться в п'ятницю, 4-го липня. Програма в п'ятницю буде виключно присвячена Дневі Незалежности і в ній візьмуть участь ансамблі Союзівки з Анею Дидик, як конферансьє. Після програми відбудеться забава з танцями під звуки оркестри „Темпо" Іренея Коваля. В суботу, 5-го липня Союзівка гоститиме у себе пріма-донну Львівської опери і Большого театру в Москві меццо - сопрано Ренату Бабак. Тисячі молоді і старших, які в ці дні будуть гостями Союзівки, вітатимуть небуденну гостю на цій Оселі. На забаві цього вечора гратиме популярна оркестра „Рушничок" з Монтреалю.

В неділю, 6-го липня, згідно з традицією Союзівки, відбудеться літературний вечір з участю Дарії Ярославської - Столярчук та Іванни Кононів. Крім того, для постійних гостей Союзівки вже відкрито великий фільтрований басейн, а спортовці - тенісисти відбуватимуть в цих днях тенісовий турнір за мистецтво СУАСТ - СХІД.

НА ОСЕЛІ СУМА

На сусідній до Союзівки Оселі Спілки Української Молоді Америки в Елленвіллі також рух. Подвір'ям і численними стежками Оселі маршують вже таборовики, відпочивають старші. Виховно - відпочинковий табір для юнаків і юначок відкрито 28-29 червня. Однак, сезон і тут починається Святом Незалежности, тобто 4-го липня. Цього дня в п'ятницю, крім мистецької програми, відбудеться вечором забава з танцями під звуки оркестри „Мрія". Програма і забава з „Червоною Рутою" відбудеться також у суботу, 5-го липня. Неділя, 6 липня це виїмковий для Оселі день: українська спільнота відзначатиме в цьому дні на цій Оселі 25-річчя з дня геройської смерти Головного Командира УПА ген. Романа Шухевича - Тараса Чупринки. Свято проходитиме під гаслом: „У 25-ліття геройської смерти ген.-хор. Тараса Чупринки — звеличаймо визвольну боротьбу України!" У програмі свята: год. 10 рано полеві Богослужби в обидвох обрядах і спільна Панахида; похід до пам'ятника Героям; відкриття, апель, святочна промова, мистецька частина, в якій братимуть участь: Капеля Бандуристів при Станиці І УД УНА в Нюарку (керівники: В. Юркевич і О. Головацький); дівочий хор „Жайворонки" (диригент проф. Л. Стругацький); Оля Шкафаровська — рецитація.

Після обіду, о год. 2.30 відбудеться панель з участю проф. Лева Шанковського, проф. Івана Вовчука і ред. Василя Щербія. Моде-

(Закінчення на стор. 4-ій)

ВІДКРИТТЯ СЕЗОНУ В ГАНТЕРІ

В п'ятницю 4-го липня у Гантері в мотелі „Ксеня" буде відкрита виставка картин Едварда, Юрія і Яреми Козаків. В суботу 5-го липня у тому ж мотелі відбудеться о год. 8:30 „Вечір Погідного Гумору". Участь беруть: Уляна Любович, Едвард Козак-Еко, Іван Керницький-Ікер та Микола Понеділок. Після вечора — товариські розваги.

ЧЛЕНСЬКА КАМПАНІЯ УНС

В членській кампанії УНСоюзу 1975-го року, метою якої є забезпечити 5.000 членів на суму $12,000,000, наспіло до Головної Канцелярії впродовж червня ц. р. 206 аплікацій нових членів. По дві і більше аплікацій надіслали наступні організатори, конвенційні делегати і секретарі Відділів:

Іван Одежинський (В. 153 і 216) — 10 аплікацій нових членів, Иосиф Чабан (В. 242) — 10, Теодор Кубарич (В. 217) — 8, Богдан Зорич (В. 432) — 8, Павло Шевчук (В. 13) — 5, Андрій Джула (В. 161) — 5, Петро Головачук (В. 42) — 4, Володимир Квас (В. 88) — 4, Роман Татарський (В. 94) — 4, Марія Кульчицька (В. 8) — 3, Михайло Турко (В. 63) — 3, Мирослав Демчук (В. 76) — 3, Тома Панько (В. 85) — 3, Галина Гаврилюк (В. 170) — 3, Петро Ліщак (В. 230) — 3, Богдан Дейчаківський (В. 233) — 3, Євген Іванців (В. 234 і 15) — 3, Михайло Кігічак (В. 240) — 3, Михайло Гентош (В. 305) — 3, Володимир Гавриляк (В. 316) — 3, Олександра Дольницька (В. 434) — 3, та по 2 аплікації — Іван Сухорський (В. 3), Михайло Отрок (В. 14), Гелен Олек (В. 22), Квітка Стецюк (В. 25), інж. Лев Блонарович (В. 34), Анна Гнатюк (В. 37), проф. Іван Сквіртнянський (В. 46), Михайло Жук (В. 70), Юрій Філіпп (В. 113), Іван Ярчак (В. 113), Іван Гуцайлюк (В. 147), Петра Залуга (В. 183), Василь Колодій (В. 191), Стефан Іваницький (В. 276), Марія Сверида (В. 343), Иосиф Ярема (В. 372), Михайло Семків (В. 379), Василь Шаран (В. 407), проф. Іван Телюк (В. 414), Тома Хромчак (В. 422), мгр Іван Геврик (В. 445), Евстахія Мілянич (В. 450) і Текля Мороз (В. 465).

В членській кампанії 1975-го року приєднано від 1-го січня до 30-го червня разом 1,376 нових членів.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n. Inc., 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918

Передплата: на рік — $24.00, на пів року — $12.50, на 3 місяці — $6.50. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли, незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Свято Незалежности

Цієї п'ятниці, 4-го липня Року Божого 1975-го, З'єднані Стейти Америки входять у точно двосотий рік своєї Незалежности, того найбільшого національного права і привілею. І якщо поза церковно - релігійними великими святами існує будь - який інший день, що заслуговує на те, щоб його святкувати, то це безсумніву день, зв'язаний з незалежністю.

Щойно за рік сповниться двісті років з того часу, як тодішні брітанські колонії посягнули по свої — як сказано в Проклямації Незалежности з 4-го липня 1776-го року — невід'ємні, бо надані людям їхнім Творцем права, до яких належить Життя, Воля і змагання до Щастя. Двісті років в історії людства і навіть в двотисячолітній історії нашої християнської ери, це заледве її одна десята частина, але ніщо більше, краще і переконливіше не засвідчує і не доказує всіх великих благословень Незалежности, як історія З'єднаних Стейтів Америки в ідейному оформленні її батьків і архітектів. Не диво, що й для українського національного пророка Тараса Шевченка „праведний закон Вашінгтона" став мірилом найбільшого щастя і для українського народу.

Сталося, що майже два мільйони українців, разом з мільйонами людей інших національностей, творять сьогодні американське „з множества одне" та повними пригорщами і без будь - яких обмежень можуть черпати всі благодаті того вимріяного і для нашого народу „праведного закону" Вашінгтона. І немає сумніву, що ми цими благодатями користуємось. Питання тільки, чи ми користуємось ними вповні, що виключно від нас самих залежить, та чи користуємось ними власне в змаганні до щастя не тільки нашого індивідуального, але і в змаганні до щастя нашого народу, вершком якого й є Незалежність.

Цьогорічним Днем Незалежности 4-го липня американський нарід і ми, як його частина, починаємо формально святкування славного 200-річчя Американської Незалежности. Це й дає нам окрему і велику нагоду словом і ділом відповісти на поставлений запит, чи ми справді і належно користаємо з цієї незалежности в змаганні до щастя свого власного та до щастя нашого народу. Використаймо цю нагоду та даймо таку відповідь, щоб про неї з подивом заговорили в Америці, щоб вона скріпила надії на „праведний закон Вашінгтона" в Україні та щоб про неї з пошаною згадували в Америці і в Україні ті, що прийдуть після нас!

А рідних відвідати не легко...

С. С. Нікітин, керівник Головного управління іноземного туризму при Раді міністрів СССР, у своєму інтерв'ю „Літературной газете" з 25 червня багато дечого сказав на тему „міжнародного туризму і свободи особи", гостро скритикував туристичні можливості на Заході, протиставляючи їх „туристичним можливостям" у Совєтському Союзі. В першу чергу, немає нібито ніякої трудности з одержанням совєтської виїздної візи: для цього вистачає всього сім днів — і віза у бажаючого поїхати до СССР вже на руках.

По приїзді до СССР, — говорив Нікітін, — іноземний турист має „найширші можливості". Туристи можуть відвідувати міста, різні промислові і сільсько - господарські підприємства, соціяльно - побутові і освітні установи, зустрічатися з їхніми працівниками, з населенням і т. д. і т. п. Розповівши про це, Нікітін поставив навіть реторичне питання, мовляв, скажіть мені, „хто ж насправді перешкоджає туристам у зносинах з місцевим населенням?" Мало того, він сказав, що таких „широких можливостей" зносин з населенням і знайомлення з країною совєтські туристи не мають на Заході і у висліді „повертаються із західніх країн з почуттям розчарування.

Інший „позитивний аспект совєтського туризму у противагу до туризму західнього є — за словами Нікітіна, — те, що сьогодні туристи мають потрібні фінансові засоби на виїзд за кордон, вони не лякаються безробіття і нужди. „Безробіття й інфляція в капіталістичному світі, зріст коштів прожитку і непевність щодо завтрішнього дня спричиняють різке зменшення числа туристичних поїздок", не зважаючи на те, що на Заході, мовляв, чваняться „свободою особи" і тим, що західня людина може їхати, куди хоче і коли хоче. Протиставляючи совєтські „гаразди" західній економічній майже „катастрофі", совєтський верховод намагався доказати, що благо для людини не у забезпеченні її вольностями і свободами, а в максимальній і всебічній „опіці" всенародної держави.

Розмальовуючи рожевими барвами „можливості" для західнього туриста в СССР, Нікітін чомусь не розповів про те, чому так важко дістати дозвіл західньому туристові на відвідини рідних в якомусь селі, наприклад, в Україні, і чому совєтські громадяни, щоб з кимось з рідних зустрінутися, мусять їхати до більших міст і зустрічатися там у визначених Інтуристом готелях. Нікітін не розповів про дуже стислий нагляд над західніми туристами в СССР і про те, у якій мірі совєтські громадяни бояться контактів з туристами, щоб не попасти на поліційний „чорний список". Не розповів він про нагляд за совєтськими туристами закордоном, висміваючи такі закиди.

Розходження між совєтською теорією і практикою — загальновідома справа, існує воно також і на відтинку туризму в СССР, не зважаючи на всі заяви совєтського пропаґандиста в ранзі високого чиновника.

Також чеські діти мусять вивчати російську мову

Прага. — Газета „Молодь України" з 24 червня опублікувала таке невелике, але багатомовне, повідомлення з чехо-словацької столиці:

„Міжнародний піонерський табір для дітей, які бажають вивчати російську мову, відкрився в містечку Послов Млин Північно-чеської області. Разом з дітьми з обласного центру Усті-на-Лабі тут відпочивають польські і радянські школярі. Щодня викладачі навчатимуть їх російської мови. До курсу мовної підготовки входять також бесіди з радянськими піонерами".

К. Крупський

НОВА КНИЖКА ПРО ІСТОТУ НАЦІОНАЛІЗМУ

I

Марксисти твердять те, що в теперішньому світі, переповненому проблемами, пов'язаними з людським переперенаселенням, а головно з проблемою прохарчувати вже перенаселені райони нашої пляненти, між народами світу починають затиратись і зникати національностеві різниці. Московські диктатори посуваються ще дальше, вони вихваляються тим, що їм вже вдалося створити „совєтську людину", зовсім звільнену від „національних пережитків".

Таку пропаганду зовсім легально поширює Москва в Америці аж в декількох англомовних журналах, періодиках і різних „наукових" публікаціях. Часто можна подибати журнальну статтю, в якій про такий осяг, про створення „совєтської людини", пише не хтонебудь, а якийсь визначний академік - орденоносець.

А тим часом, на ділі, виявляється щось зовсім протилежне, а саме, що в нашому часі між народами світу національностеві зрізничкування не затираються. До такого переконання приходять сучасні науковці і дослідники, а серед них і професор Массачусетського Інституту Технології Гарольд Р. Ісаакс, який є автором декількох науково - дослідчих праць, а в цьому році має появитись його чергова праця „Ідоли племен: групова ідентичність і політичні зміни".

Американський квартальник „Форейн Аффейрс", авторами якого в більшості є міжнародно відомі особи з політичного і наукового світу, у квітневому числі надрукував 18-сторінкову статтю проф. Ісаакса: „Націоналізм: чи вже кінець шляху?" Стаття написана на основі названої книжки автора, яка мала появитись в травні ц. р. у відомому книжковому видавництві „Гарпер енд Ров" в Ню Йорку.

На вступі своєї статті проф. Ісаакс каже, що тепер ми переживаємо масове конвульсійне і в універсальному маштабі групування людей, які сепаруються в окремі групи, в переконанні, що тільки у своїй групі та гроні вони зможуть знайти фізичне й емоційне забезпечення.

Подавши схему того, за якими чинниками та ознаками люди групуються, автор на основі інших авторитетних науковців цієї ділянки дефінює значення понять „нація" і „батьківщина", а далі на основі історичного розвитку вказує, як цим двом поняттям — нації і батьківщини —люди підпорядкували всі інші почування, зв'язок, яких із духовними здобутками окремих народів призвів до виникнення національних культур, і нині кожен нарід маршує у своїх національних одягах, під своїм національним прапором і національною відзнакою.

Автор твердить, що з багатоуживаних дефініцій та термінів, „нація" і „національність" є остаточним, найбільш політичним і найбільш охоплюючим, а навіть заключною формою основної групи, з чим вона себе ідентифікує. Він цитує слова іншого знавця цієї ділянки, Руперта Емерсона, який, між іншим, висловлюється про націю, як про „найширшу спільноту, яка, коли вимагає справа, успішно приказує і одержує льояльність від людей... До сучасних цілей це успішний кінець дороги для людини, як соціяльного сотворіння. Це кінцева точка діючої солідарности поміж людьми".

І хоч родина, рід і плем'я мають історичну заслугу у виникненні нації, то, однак, нині всі ті групи зникли і з гордістю ідентифікують себе з нацією, бо нація є спільнотою, яка найбільше підійшла та обняла всі аспекти їхнього життя, — каже автор.

В Західній Европі, — продовжує проф. Ісаакс, — три - чотири століття тому почали абсорбувати льояльність від різних груп і так зродилась модерна нація. Єпископ на дворі Людвіка XIV сказав, що „„любов до батьківщини в'яже все разом: вівтарі, жертви, славу, мир і безпеку. Одним словом, вона в'яже всі Божі і людські речі".

Століття пізніше французька революція перенесла божеськість на національне, будуючи вівтарі тільки на славу батьківщині. Батьківщина перебрала від Бога все. Нині присутність націоналізму є всюди, його відбиток на нашій історії і житті є сильний і глибокий. На жаль, досі, — каже автор, — науковці докладно не насвітлили істоти націоналізму.

Влизько 50 років тому Карлтон Гейз почав його власну студію про цей предмет (опублікована в 1926 р) заувагою про те, що слово „нація" аж до „тортури двозначне" і що „націоналізм" виглядає „неясним і неохопленим та прямо містерійним", і що „нема прецизійної однозгідности в тому, чим він є"

Двадцять років пізніше англійський історик Е. Г. Карр, який очолив спеціяльну комісію для перевірки цього поняття, прийшов до висновку, що „нація не є дефінітивною і ясно визначеним поняттям".

Всі інші поважні науковці, що написали визначні праці на цю тему, між ними Альфред Коббан, Бойд Шейфер, Ганс Коғн, Люїс Снайдер і Руперт Емерсон, навіть між собою не прийшли до однозгідности в погляді на те, що властиво є „нація" і „національність", та яке їх обличчя.

В іншому місці проф. Ісаакс каже, що слово „нація" дуже по-різному тлумачиться не тільки в політиці й журналістиці, але й також у науці історії, лексиконах та інших довідниках. Автор каже, що як сама субстанція, так і тлумачення її подані авторами, так, як кожен з них відчуває значення цих понять. Мабуть, — каже він, — в такому хаотичному розумінні понять „нації" і „національности" до певної міри була причина того, що після Першої світової війни тяжко було перевести в життя версальську формулу самовизначення народів, які до війни належали до імперій, що відтак розпались. Тоді не прийшли до однозгідности в тому, хто є народом — нацією, а хто ні. Врешті дійшло до того, що намагання деяких народів усамостійнитись були здушені.

Очевидно, ми знаємо багато про цей предмет, — пише у своїй визнаній праці Руперт Емерсон, — але все те, чого ми ще не знаємо, „становить вражаючу величину, невігластво й непевність". Через те, — каже проф. Ісаакс, — не в кожного дослідника істоти нації і національности складові елементи є ті самі. Те, що в одного дослідника уважається за необхідний елемент, щоб стати нацією, в другого дослідника той елемент зовсім не входить у рахубу.

Найбільш визнаними елементами у творенні нації є спільна культура, історія, традиція, мова, релігія, а дехто додає ще й расу, територію, політику та економію, але покищо однозгідної формули ще немає і це створює можливість для різних суперечностей, які можуть зі шкодою відбиватись на поодиноких народах, пише автор.

(Продовження буде)

Яр. Рудницький

ДО ДЖЕРЕЛ УКРАЇНСЬКОЇ ДУХОВОСТИ

(З приводу видання Й. Галятовського проф. К. Бідою)

„Багата література української середньої доби залишається майже поза полем уваги дослідників" — цими словами кінчає свою передмову до „Ключа Разумінія" Іоанікія Галятовського проф. К. Біда, слушно підкреслюючи, що „із майже сімдесяти ... джерел, тільки мала скількість написана в українській мові, і їх у бібліографії творчости автора „Ключа Разумінія" треба зачислити до помічних джерел . . ."

Тоді, коли в Україні із зрозумілих причин не можна займатися творчістю українських авторів, релігійних полемістів, то поза Україною студії цього роду внеможливлені недостачею джерел, оригінальних текстів Іоанікія Ґалятовського, Лазаря Барановського, Іннокентія Ґізеля й інших. І ось у цьому напрямі проф. К. Біда старається надолужити недостачам. Від років він їздить по старих університетських осередках і визбирує перлини української літератури — поза цим недоступні тексти українських письменників в XVI - XVII ст. У висліді цієї праці, зокрема в Римі, в Упсалі, в Гельсінках і у Відні, проф. Біда зібрав унікальну колекцію українських стародруків у своєму „Центрі Українознавства" при Оттавському університеті й приступив до систематичного опрацьовування й опубліковування призбираних скарбів української культури.

Як одне з перших видань цього типу появився „Ключ Разумінія" Іоанікія Галятовського на основі видання з 1695 р. Видання проф. К. Біди здійснене завдяки меценатству Блаженнішого Патріярха Йосифа Сліпого, що включив його в серію видань Українського Католицького Університету ім. св. Климента Папи в Римі з датою 1975 р. Це видання, це 1-ий том основаної проф. Бідою серії „Пам'ятки української літератури і мови XVII ст." Як сказано вище, видання тексту „Ключа Разумінія" І. Галятовського було зумовлене пекучою потребою уприступнити дослідникам в тому молодим докторантам і маґістрантам українознавства, оригінальні тексти українських письменників XVI - XVII ст. І от як пише проф Біда в „Передмові": „видання тексту цього важливого твору І. Галятовського дозволить дослідникам точніше зайнятись такими питаннями, які стосуються жанру української ораторської літератури середньої доби, мови, стилю і світогляду автора „Ключа Разумінія", визначного представника української барокової літератури; це видання дозволить також студентам української літератури розглянути ряд інших питань у ділянці нашої літератури і культури" (стор. III)

Крім своєї цінности як джерельного тексту, видання проф. Біди має велику вартість завдяки його історично-літературним коментарям, які насправді становлять вартісну монографію про життя і творчість цього письменника. Як недавно у монографії поміщеній в англійському виданні творів Лесі Українки, так і тепер автор завдав собі труду не тільки синтезувати все, що досі появилося в науці про Галятовського, але подати нові думки й подробиці про автора й його твір. Монографія проф. Біди складається з таких розділів: 1. Життя І. Галятовського; 2. Літературна праця; 3. Культурний вплив на Росію; 4. Західні основи освіти Галятовського; 5. Заборона українських творів московською патріярхією. Друга частина праці, в якій аналізується „Ключ Разумінія", складається з таких розділів: 1. Зовнішнє оформлення книги; 2. Видання „Ключа Разумінія"; 3. Гомілетичний трактат; 4. Проповіді І. Ґалятовського; 5. І. Галятовський — виразник доби бароко. Дуже цінний є кінцевий розділ, в якому автор обговорює „Літературу предмету", в якому зібрана та критично оцінена дотеперішня література про життя і творчість І. Галятовського. Власне після прочитання цього розділу читачеві стає перед очима проблема дальших праць про різні аспекти життя і творчости І. Ґалятовського з одного боку, й дійсна наукова вартість праці проф. Біди. Нікуди бо правди діти, серед нашої науково-видавничої (здебільшого популяризаторської) діяльности на еміґрації, ця книга — важливий крок уперед у справжньому, непідфальшованому пізнанні нашого минулого. Немає сумніву, що вона стане одним з важливих джерел в університетських осередках, де серйозно вивчають українознавство, як академічну дисципліну. Хочеться тільки побажати, щоби проф. Біда видав й інші стародруки, призбирані ним в останньому часі.

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

ЧИ СПРАВДІ ГОРДІ?

У „Свободі" за 10 квітня 1975 репортажист, що підписався ініціялами Л. П., дуже чутливо описує Другий Український Фестиваль в Ню Джерзі. Пише, що фестиваль цей присвячений 100-річчю поселення українців в Америці та тисячолітній історії України. Далі описує, що в'їзд на площу фестивалю був прикрашений великим написом англійською мовою та золотим тризубом, а над площею повівали американський і стейтовий прапори. Пише далі про настрій на фестивалі й про те, як люди купували наліпки - тризуби з написом „Україна" та приклеювали на авта, а на грудях у багатьох були жетони з написом по-англійськи: „Я гордий бути українцем". Як гарно!

Але, чи справді горді ті з жетонами на грудях і той, хто описує про них? Не дуже вони горді, якщо не завважили, що немає напису по-українськи при вході та й прапор наш не повіває разом із державним стейтовим. Чи нам хтось забороняє той прапор вивісити? Ні, навпаки, тут люблять тих, хто себе шанує! А ми ж так часто „проповідуємо" нашим дітям, що треба шанувати своє. Ми навіть вимагаємо, щоб чужі вивішували наші прапори на 22 січня, а тільки самі в себе той прапор не вішаємо!

Ні, ми захоплюємося, що американський і стейтовий прапори повівають. Цього нам цілком вистачає.

Дм. Грущецький
Ривер Гров, Ілл.

•

ДІЙСНО ДОБРА НОВИНА

У статті (див. „Свобода" з 25-го червня) ред. Р. Ільницький подав цінні заввагі до дійсно добрих новин з української Канади. Ці новини та коментарі відносяться до заходів Комітету Українців Канади як і перед своїм урядом, так і внутрі своєї громади для вможливнення іміґрації українським переселенцям з різних країн Европи та Південної Америки. Без сумніву всі, кому дорогі харитативна допомога потребуючим українцям та збільшена можливість збереження національної свідомости української еміґрації, будуть щиро вітати цю акцію, як вітає її і ред. Ільницький, батько ідеї такого переселення.

Дотепер українсько - канадські організації полягали в цій справі виключно на свої власні сили. Одначе, щоби така скомплікована та повна труднощів акція була успішною, вона потребує багато організаційного зусилля та значних людських і матеріяльних ресурсів. Тому до неї повинні бути притягнуті зацікавлені організації та окремі одиниці також і з-поза Канади. Це тим більше, що деякі з них вже не раз давали доказ охоти до такої співпраці. З природи речі, провід та координація праці поза - канадських організацій в цім напрямі повинні бути в руках канадських українців. Справді, було б великим прогріхом перед історією, коли б ми, маючи нагоду, не доложили всіх зусиль до реалізації ідеї, яка не тільки матеріяльно допоможе потребуючим братам, але також є, на мою думку, єдиною, що гарантує збереження нашої ідентичности поза батьківщиною.

І. С. Коропецький
Мурставн, Н. Дж.

Кожний підсудний має право

Вашінгтон. — Найвищий Суд ЗСА у понеділок, 30 червня, 6-ма голосами проти 3-ох рішив, що кожний підсудний має право відмовитися від послуг адвоката і сам вести свою оборону. Говорячи в імені більшости, суддя Поттер Стюарт заявив, що хоча 6-та Поправка до Конституції запевняє, що кожний підсудний має право „використовувати допомогу адвоката для своєї оборони", то ця Поправка не означає, що федеральний, стейтовий чи міський суд може змусити обвинуваченого користуватися послугами адвоката, якщо він цього не бажає.

Анатоль Вовк

НОВИЙ АНГЛО-УКРАЇНСЬКИЙ СЛОВНИК

(Огляд словника Подвезька і Балли)

3

У новому Подвезьковому словнику джерела куди повніші. Список англомовних джерел подає вже три брітанські і три американські тлумачні словники, включно з Merriam - Webster (Collegiate) Укладачі подають також декілька українських джерел. Між ними, на жаль, нема ні одного із серії термінологічних словників, що виходять у Києві від 1959 року, навіть найбільшого і найзагальнішого з них, „Російсько - українського технічного словника" М. Матійка та ін., на 80 тисяч термінів (Київ 1961). Жаль також, що автори нового словника користувались дуже поросійщеним однотомним „Російсько - українським словником" з 1962 року, а не використали, хоч би тільки частинно, пізніший тритомний рос.-український словник, виданий у 1968 р. Цей словник солідніший, багатший синонімами та куди менше поросійщений.

Неприємним об'явом плазування перед „старшим братом" є факт, що у списку джерел нового словника „Українсько - російський словник" (6-томний) є занотований російською мовою.

ОБСЯГ ТА ДОБІР РЕЄСТРУ У ДВОХ СЛОВНИКАХ

Згідно з титульною сторінкою нового Подвезьного словника, він містить 65 тисяч слів у порівнянні з 50 тисячами гасел у першому словнику. Це відповідає побільшенню реєстру на 30 відсотків. Все таки, цей поширений словник менший обсягом, як його прототип, словник В. Мюллера, який десять років тому містив 70 тисяч реєстрових слів. (Для порівняння можна б завважити, що американські тлумачні словники англійської мови кишенькового формату містять до 57 тисяч гасел).

За інформаціями редакції, в опрацюванні нового словника стосовано нові критерії добору гасел до реєстру тому, що бажанням укладачів було „надати словникові переважно практичного призначення". Новий словник має мати багатшу термінологічну лексику, як також більше англійських і українських фразеологічних висловів. Ця настанова на усучаснення, модернізацію словника без сумніву побажана й корисна. Одначе, на нашу думку, вона в словнику у великій мірі не дотримана.

Безперечно словник містить велику кількість термінів, яких у першому виданні не було. Ось декілька прикладів доданих термінологічних гасел: absorbent, acclimation container drier, fluidity, forceps, Gaelic, hummingbird, laser, motile, nuclear, nylon (хоч нема подібних: dacron, orlon, polyester), radar, sonar, supersonic, timelag, timberline. У поширеному реєстрі завважуємо також ряд доданих побутових назв, яких бракувало у першому виданні, наприклад, гасла: drive-in, drugstore, Epsom salt, freeser, halibut, hamburger, hot dog, mistletoe, motel, outfit, penthouse, thumbtack, white lie.

З другого боку бачимо поважні недостачі у модернізації. У словнику залишено з першого видання багато гасел, які сьогодні зовсім зайві, застарілі. Ось декілька гасел тільки на першу літеру, які без шкоди можна б пропустити (їх нема у теперішніх англомовних словниках коледжового рівня): abb, ABC book, ablactation, about - sledge, arm - saw, averruncator, axunge.

Крім нових гасел у новому словнику подано також додаткові значення до деяких реєстрових слів першого видання. Наприклад, у перекладі слова abacus додано його найважливіше значення — рахівниця, якого перекладу в першому словнику чогось не було.

Друга, поважніша, недостача, це неповне відображення найпоширенішого словництва сучасної англійської мови. Це ствердили ми таким способом. Вибравши одну літеру, ми послідовно порівняли реєстр нового словника Подвезька (на 65 тисяч гасел) з відповідними реєстрами двох англомовних тлумачних словників багато менших обсягом, а саме на 55 тисяч гасел[6] і на 45 тисяч гасел[7]. При задовільнім охопленні матеріялу новий словник повинен би містити практично всі гасла оцих двох, на 15-30 відс. менших об'ємом, англомовних кишенькових словників. Таке порівняння показало, що, не зважаючи на практичну настанову нового словника, він все таки не містить великої кількости широковживаних англомовних слів і висловів. Так, отже, за нашим підрахунком, тільки під літерою С бракує біля 400 гасел, поміщених у двох згаданих значно менших словниках. (Тут не враховуємо власних імен і скорочень, вміщених у реєстрі цих англомовних словників). Екстраполяція цього числа на об'єм цілого словника дає яких 4000 до 4500 пропущених реєстрових слів у новому словнику. Правдоподібно стільки ж рідковживаних і застарілих слів можна б з нього викреслити.

Для ілюстрації, яких саме слів бракує, даємо приклади. Гасла на літеру С: cabana, caddie, calamine, calciferous, calcite, calcimine, calla, calliope, calomel, calypso, camshaft, canape, candelabrum, cantilever, caper (Bot.), catalpa, carcinogen, carefree, carefare, carhop, carillon, carmine, carport, carrel, case history, cashew, casserole, catcher, catercorner, catfish, cat's cradle, cattail, catwalk, cavort, cerebral palsy, chalice, chalet, chartreuse, chaise, longue, chain saw, chair lift, chard, chickadee, chinchilla, choke (n.), chortle, comestible, combination lock, cookout, cottage cheese.

(Продовження буде)

[6] The American Heritage Dictionary of the English Language, Paperback Edition, Peter Davies editor, Dell Publ. Co., New York, 1970.

[7] The New Merriam - Webster Pocket Dictionary, New York 1964, 1972.

Д-р СТЕФАНІЯ ГУК

ПОВІДОМЛЯЄ, ЩО

від ПОНЕДІЛКА, 7-го ЛИПНЯ ц. р.

продовжуватиме лікарську практику

Канцелярія при 90 Lenox Street, Newark, N. J. буде відкрита в понеділки, вівтірки і четверги від 6:30 до 8:00 год. вечора

Тел.: (201) 375-8761

Паломництво українців-католиків до Жировицької Богоматері при Патріяршому Дворі в Римі

10 — 20 липня

Святого Року 1975

Pilgrimage of Ukrainian Catholics to Madonna of Zyrowyci in Rome Holy Year 1975

Фото пропам'ятної коверти для вшанування прощі до Жировицької Богоматері при Патріяршому Дворі в Римі.

Появилася заходами референта Патріяршого Фонду парафії свв. Володимира і Ольги в Чікаґо.

Артистичне виконання рисунку Романа Завадовича, мол.

УКРАЇНСЬКЕ СПОРТОВЕ ТОВАРИСТВО „ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ" НЮАРК, Н. Дж.

повідомляє всіх зацікавлених дівчат і хлопців у віці 9-16 років, та всі молодечі організації, що

ЧЕРГОВА СПОРТОВА ШКОЛА „Чорноморської Січі"

відбудеться на протязі 3-ох тижнів, в часі

від 20 липня до 9 серпня ц. р. на Оселі УРС „Верховина"

в ГЛЕН СПЕЙ, Н. Й.

- Кошти однотижневого побуту 77.00 долярів.
- Вишкіл: копаний м'яч, відбиванка, теніс, плавання, гімнастика, кошиківка, легка-атлетика.
- Професійні інструктори і опікуни.
- Реченець зголошень до 10-го липня 1975 року.

Спортова Школа „Чорноморської Січі" заслужила собі на визнання УСЦАК, Управа якого закликає українську організовану молодь до участи в спортовому вишколі.

По інформації писати:

UKRAINIAN SITCH SPORT SCHOOL
680 Sanford Avenue Newark, N.J. 07106

Молитовний День в Оресвіллі

Майже щорічно у відпустовому місці Оресвіллі, Н.Й., недалеко Амстердаму, відбувається Молитовний День. Так і цього року, не зважаючи на різні перешкоди, Комітет при церкві св. О. Миколая в Амстердамі доклав усіх старань, щоб ті, що не можуть взяти участи у цей Святий Рік в Римі, змогли спільно помолитись в Оресвіллі.

Дня 22-го червня о год. 4-ій по полудні, в процесійному поході та зі співом побожних пісень вирушили не тільки віряні з Амстердаму, але й з околиць, та увійшовши до святині вислухали Служби Божої в намірені Страдальної Церкви в Україні й там переслідуваного українського народу, що її відправили отці: парох української католицької церкви св. О. Миколая в Літл Фолс — о. П. Лісовський та парох української католицької церкви в Гудсоні — о. Т. Гуманицький в сослуженні управителя монастиря — о. Т. Єгена. Між багатьома приявними священиками ще були: о. Б. Смик з Ютики, о. М. Харина з Філядельфії і о. В. Середович із Сиракюз. Проповідували: по-українськи о. П. Лісовський, а по-англійськи о. Т. Гуманицький. Під час Служби Божої співав запрошений хор із Сиракюз під управою Є. Крука. Прикінці присутні відспівали „Боже вислухай благання..."

Василь Гупаловський

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК У США

Виконуючи волю П-ні ЛІДІЇ КОЛЛАРД, п. Омелян Суховерський надіслав пожертву від Її імені для Академії в сумі 500.00 дол.

Управа УВАН у США висловлює сердечну подяку

П-ні Лідії Коллард

за цей щедрий дар і бажає Їй сил та здоров'я.

УПРАВА АКАДЕМІЇ

ТОВАРИСТВО ЗА ПАТРІЯРХАЛЬНИЙ УСТРІЙ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ
— КРАЙОВА УПРАВА —
ПОВІДОМЛЕННЯ

ПРОЩА НА УКРАЇНСЬКІ ДНІ В РИМІ

З НАГОДИ СВЯТОГО РОКУ

Відлет 6-го липня 1975 року, год. 8:30 веч.

з KENNEDY AIRPORT, AMERICAN AIRLINE BLDG, FLIGHT # ONA G 1254

- Всі пасажири мусять бути на летовищі о год. 6:30 веч.
- Поворот — 21-го липня 1975 р. — від'їзд з Риму 2-га по пол. Приїзд до Ню Йорку на Kennedy Airport, год. 7-ма веч.
- Для пасажирів, які від'їжджають з Філядельфії на летовище до Ню Йорку, автобуси будуть біля крамниці Оріон, 4925 Old York Rd. Від'їзд точно о год. 3-ій по пол.
- Горожани ЗСА мусять мати зі собою важні пашпорти, не-горожани Re-entry Permit та італійську візу.

КРАЙОВА УПРАВА БАЖАЄ ВСІМ ПРОЧАНАМ ПРИЄМНОГО ПОБУТУ В РИМІ.

ВАСИЛЬ АВРАМЕНКО

виїхав несподівано у дуже важних справах до Европи.

По повороті з Европи, розпічнеться підготовка до Ювілейних виступів з нагоди 57-річчя Першої Школи Українського Танку в Києві та 50-річчя в Канаді.

Звертаюся до всіх бувших моїх танцюристів, а також і до теперішніх всіх ансамблів у цілому світі, щоб приготовлялись до відсвяткування народження

Першої Школи Українського Танку

Василь Авраменко

Повідомлення Громадського Комітету для відзначення 200-річчя ЗСА у Філядельфії

Філядельфія. — У зв'язку з образотворчою виставкою, що має відбутися від 8-го до 23-го листопада 1975 р. в приміщенні Музею Пенсильванійського університету, в пляні відзначення 200-річчя ЗСА, Громадський Комітет пригадує українським мистцям, що зголошення їхньої участи в виставці треба надіслати на адресу:

Ukrainian Bicentennial Committee in Phila.
c/o mrs S. Hewryk
5004 Old York Road
Philadelphia, Pa. 19141

До зголошення треба долучити виповнену анкету, виготовлену Мистецькою Комісією згаданого Комітету. Реченець зголошення експонатів продовжений до 15-го липня 1975 р. Експонати треба висилати на ту саму адресу протягом вересня ц.р.

Забезпечення мистецьких творів запевнене Комітетом.

Остаточне рішення щодо селекції експонатів буде в руках жюрі в складі мистців: Зенона Фещака, Якова Гніздовського та Аркадії Петрицин - Оленської.

В Україні завершились Дні білоруської літератури і мистецтва

Київ. — Тут відбулося 27 червня в палаці „Україна" урочисте закриття т.зв. Днів літератури і мистецтва Білоруської ССР. Згідно з повідомленням РАТАУ, ряд художніх колективів Білорусі відзначено почесними грамотами Президії Верховної Ради УССР для відзначення „великої роботи по пропаганді багатонаціональної радянської культури". Почесні грамоти вручено також 44 діячам культури Білоруської СССР. На зборах промовляв міністер культури УССР О. Романовський, а серед присутніх були члени ЦК КП України на чолі з першим секретарем В. Щербицьким. Дні літератури і мистецтва Білоруської ССР в Україні тривали 10 днів і за цей час білоруські ансамблі та окремі мистці відвідали Волинь, Донбас і Причорномор'я.

Йосиф Чабан й Іван Петрунцьо

(Закінчення зі стор. 1-ої)

ЙОСИФ ЧАБАН

ту Фестивалю, який відбувся в Лейквуд Парку, Па., з нагоди 80-ти річчя „Свободи". Також він був делегатом на 28-му Конвенцію УН-Союзу, а 1973 року був учасником 6-го Центрального секретарсько-організаційного курсу, що відбувся на Союзівці. Він бувший президент Ліги Української Католицької Молоді. Належить до Управи Українського Клюбу св. Михаїла в Фраквіл. Працює як бюровий урядовець харчової крамниці „Акме". Йосиф Чабан жонатий, дружина називається Андрея і мають дві доні, Таню і Христинку.

Як секретар Відділу, Йосиф Чабан уже в цьому році придбав 30 нових членів, з того 20 членів в останніх двох місяцях. Маючи вироблену організаційну практику життьового забезпечення, Йосиф Чабан напевно стане в великій допомозі всім тим землякам, які розуміють вагу забезпечення для запевненої майбутности одиниць і родин, зокрема ж для запевнення освіти своїм нащадкам.

ІВАН ПЕТРУНЦЬО

го Вугілля, де від років виконує обов'язки організаційного референта. Обставини, що молодь виїхала шукати праці до сусідніх стейтів, бо копальні вугілля майже не існують, не перешкаджає тій Окрузі виконувати квоту рік за роком на 100 відсотків і більше. В біжучому році Шамокінська Округа є одинокою на всіх 30 Союзових Округ, яка за перших 6 місяців виконала вповні свою квоту. Свої успіхи завдячує Округа відділовим секретарям, а вже найбільше Іванові Петрунцьові. Він був делегатом на останніх 4 Конвенціях УНСоюзу, як також був учасником трьох Центральних секретарсько-організаційних курсів на Союзівці, яким у значній мірі завдячує свої організаційні успіхи.

Як постійний організатор, Іван Петрунцьо матиме під опікою не тільки свій Відділ, але також допомагатиме в організаційній праці іншим Відділам, головно тим, які не проявляють задовільної активности. Він також співпрацюватиме з Управою Окружного Комітету, який очолює молодий енергійний голова Тимко Вутрей і союзовий ветеран - піонер Михайло Гентош, як почесний голова.

Іван Петрунцьо з дружиною Марією належать до УКЦеркви св. Миколая в Майнерсвіллі і є активний в церковній громаді. Сини Петрунців — Іван є адвокатом, а Йосиф — професором біології.

ПОДВОЇЛИСЯ ЦІНИ й ПОДВОЇЛИСЯ ВАШІ ЗАРОБІТКИ
ЧАС ВАМ ПОДВОЇТИ СВОЄ ЖИТТЄВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
в УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ СОЮЗІ!

ПОВІДОМЛЕННЯ

Повідомляємо Кревних, Приятелів і Знайомих

що дня 16-го липня 1975 року

в ПАТРІЯРШОМУ СОБОРІ СВ. СОФІЇ в РИМІ

Їх Блаженство Блаженніший

Патріярх Йосиф І

відслужить

СВЯТУ ЗАУПОКІЙНУ ЛІТУРГІЮ

у пам'ять наших

бл. п.

БАТЬКІВ, БРАТІВ І ЧЛЕНІВ РОДИНИ:

ЙОСИФ ЯРОШ, член IV Сокола у Львові, основник і довголітній голова „Просвіти", кооперативи „Зоря" Львів-Богданівка, в'язень польської тюрми в Домбю, 10-літній в'язень таборів у Сибірі. Помер у Львові.

МАРІЯ ЯРОШ — мати, в'язень московських таборів на Сибірі, померла і похоронена у Львові.

ТАДЕЙ ЯРОШ — брат, член УВО і ОУН, в'язень польських тюрем, доброволець 1-ої Української Дивізії, убитий німецьким Ґестапом.

РОМАН ЯРОШ — брат, в'язень польських і московських тюрем, засланець на Сибір, член ОУН, помер у Львові.

Інж. МИХАЙЛО РОЖИНСЬКИЙ — шваґер, розстріляний Ґестапом у Львові.

МИРОН КРЕДЕНСЕР — шваґер, замордований москалями у Золочеві.

АЛЕКСАНДЕР ЯРОШ — стрийко, старшина австрійської жандармерії, учасник українських визвольних змагань, замордований москалями в тюрмі в Золочеві.

Про молитви за душі наших Найдорожчих Покійників просять Друзів і Знайомих

сини ІВАН і АЛЕКСАНДЕР ЯРОШ з Родинами

З нагоди історичних українських церковних днів у Римі та в пам'ять наших Дорогих Покійників складаємо 500.00 долярів на нашу Патріяршу Церкву.

В ДРУГУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ

мого Найдорожчого і Незабутнього

МУЖА

бл. п.

о. ЮРІЯ ГНАТИШАКА

відправляться

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ дня 12-го липня 1975 року

в ВОТЕРВЛІТІ, Н. Й. — в церкві СВ. НИКОЛАЯ, о год. 8-ій ранку;

в ГАДСОНІ, Н. Й. — в церкві СВ. НИКОЛАЯ, о год. 8-ій ранку;

в РИМІ, Італія — в СТУДІОНІ ОО. СТУДИТІВ.

Про молитви за душу Покійного просить —

дружина ОЛЬГА з Родиною

Ділимося сумною вісткою з своїми Членами та цілою Суспільністю, що 27-го червня 1975 року в Йонкерсі, Н. Й., помер, на 54-му році життя,

сл. п.

ІВАН ХОМА

поручник Української Повстанської Армії, член ОУН, нагороджений Українською Головною Визвольною Радою золотим хрестом Бойової Заслуги першої кляси за хоробрість, провідний діяч комбатантських організацій у ЗСА, кол. голова Об'єднання кол. Вояків УПА у ЗСА.

ПОХОРОНЕНИЙ на Українському Цвинтарі в Бавнд Бруку, Н. Дж. 1-го липня 1975 року.

ВП. дружині Покійного Клеп, доньці Марії і синові Іванові складаємо глибоке співчуття.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

ПОЛІТИЧНА РАДА ОУНз

Ділимося сумною вісткою з Духовенством, Родиною, Приятелями і Знайомими, що 30-го червня 1975 року, на 73-му році життя, відійшов до Всевишнього, наш Найдорожчий ЧОЛОВІК, БАТЬКО, ДІДУСЬ і БРАТ

бл. п. о. Протоієрей

ПАВЛО ШПІРУК

ПАНАХИДА — у вівторок, 1-го липня, о год. 7-ій веч. в церкві св. Луки в Сиракюзах;

В середу, 2-го липня — СВЯТА ЛІТУРГІЯ і СВЯЩЕНИЧІ ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ.

ПОХОРОН — в четвер, 3-го липня 1975 р. о 1-ій год. по пол. на Українському Православному Цвинтарі в Бавнд Бруку, Н. Дж.

Горем прибиті:

пані-матка — ТАЇСІЯ ШПІРУК
донька — ОКСАНА з чоловіком д-ром АЛЬФОНСОМ КОВАЛЕСОМ
внуки — МАРКО і РИЧАРД
донька — МАРІЯ з чоловіком ВІКТОРОМ КУЛІЄМ
внуки — ЮРІЙ, ОЛЕГ і ПАВЛУСЬ
теща — ОЛЕНА БОГДАНІВ
шваґер — д-р ВІТАЛІЙ БОГДАНІВ з дружиною ОЛЕКСАНДРОЮ і сином-хрещеником — ВОЛОДИМИРОМ
двоюрідна родина з Вашінґтону: ЮРІЙ, ОЛЕНА, ЗІНАЇДА, АНДРІЙ і ПЕТРО ФІЛІПОВИ
Брат та три сестри з родиною на Україні

Замість квітів на невянучий вінок, Родина просить складати пожертви на Українську Православну Семінарію святої Софії в Бавнд Бруку, Н. Дж.

СУБОТА, 12-го, НЕДІЛЯ, 13-го і ПОНЕДІЛОК, 14-го ЛИПНЯ 1975 р., у КЕРГОНКСОНІ, Н. Й., поблизу „СОЮЗІВКИ", у САДИБІ СОТН. ПЕТРА ВОЙНОВСЬКОГО — відбудеться

ВШАНУВАННЯ ПОЛЯГЛИХ БОЄВИКІВ ОУН І ВОЇНІВ БУКОВИНСЬКОГО КУРЕНЯ

Субота, 12-го липня 1975 р.

Год. 10:00 ранку — ПОСВЯЧЕННЯ ЦЕРКОВЦІ-ПАМ'ЯТНИКА, очолить Преосвященніший Митрополит МСТИСЛАВ в сослуженні довколишнього Духовенства, з участю представників організацій та гостей, також американців.

Год. 2:30 по пол. — АКАДЕМІЯ у залі „Веселки" на „Союзівці".

Участь беруть: Святочне слово виголосить Микола Вігун; Дарія Гординська-Каранович, піяно; Тамара Лихолай, сольоспів; Оля Білозор-Цеґельська, рецитація; Рафаїл Венке, скрипка; Михайло Шкварко, сольоспів; Квартет Бандуристів з Нюарку, Н. Дж. під керівництвом Володимира Юркевича.

Неділя, 13-го липня 1975 р.

Год. 10:00 ранку — СЛУЖБА БОЖА в Церковці та ПАНАХИДА за поляглих Друзів.

Год. 2:30 по пол. — БЕНКЕТ в залі „Веселки" на „Союзівці".

Понеділок, 14-го липня 1975 р.

Год. 10:00 ранку — ПАНАХИДА за спочилих на еміґрації Буковинців.

Год. 1:00 по пол. — БУКОВИНСЬКА СТРІЧА на „Союзівці".

Комітет Святкувань запрошує все Українське Громадянство, а зокрема кол. Вояків всіх формацій та Молодь, зосібна Пласт, СУМА, ОДУМ, МУН і інші, прийняти численну участь у цій всенаціональній Урочистості.

Доїзд до Церковці-Пам'ятника й „Союзівки" — слідкувати за написами на стовпах від дороги ч. 55.

Оселя СУМА, Еленвіл, Н. Й.

повідомляє Українське Громадянство про

ВІДКРИТТЯ ЛІТНЬОГО СЕЗОНУ

П'ятниця, 4-го липня 1975 р.

ЗАБАВА з ТАНЦЯМИ при звуках оркестри „МРІЯ" п. Хомута.

Субота, 5-го липня 1975 р.

ЗАБАВА з ТАНЦЯМИ, грає оркестра „ЧЕРВОНА РУТА".

- Під час літнього сезону, КОЖНОЇ СУБОТИ відбуватимуться з відповідними програмами ЗАБАВИ з ТАНЦЯМИ при звуках добірних оркестр.
- КОЖНОЇ П'ЯТНИЦІ — ЮНАЦЬКІ ЗАБАВИ.
- ВЕЛИКА, ХОЛОДЖЕНА ЗАЛЯ.

Телефон Оселі: (914) 647-7230

До участи в імпрезах запрошує —ЗАРЯД ОСЕЛІ

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК у США з глибоким смутком повідомляє про упокоєння 30-го червня 1975 року в Сиракюзах, Н. Й.

о. Протоієрея ПАВЛА ШПІРУКА

довголітнього члена Фундації та щедрого жертводавця Академії.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Пані-матці Таїсії і донькам Марії та Оксані з Родинами, висловлюємо глибоке співчуття.

УПРАВА УВАН у США

Дорогі Батьки! Чи Ви вже записали свою дитину до народної Української Школи св. Юра, чи Академії св. Юра в Ню Йорку. Зробіть це негайно. Українська школа це запорука для наших дітей.

Телефонуйте в цій справі до Парохії св. Юра на 7-ій вулиці в Ню Йорку. **Тел.: (212) 674-1615**

ЧИ ВАША ДИТИНА ХОДИТЬ ДО УКРАЇНСЬКОЇ СВІТЛИЧКИ? ЗВЕРНІТЬСЯ У ЦІЙ СПРАВІ ДО ВИХОВНОЇ РЕФЕРЕНТКИ ВІДДІЛУ СУА, ЩО Є У ВАШІЙ МІСЦЕВОСТІ.

Повідомлення Адміністрації

З уваги на те, що в днях від 28-го ЛИПНЯ до 2-го СЕРПНЯ, включно, „Свобода" НЕ БУДЕ ПОЯВЛЯТИСЯ — проситься всіх, хто мав би на цей час якісь оголошення, надіслати їх до публікації перед тією одинтижневою перервою.

В УКРАЇНІ...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

кий" народ, одна совєтська (російська) мова і одна совєтська (російська) культура.

„Стараються наступити кожному на горло"

Як документ долі української жінки в Міжнародному році жінки подаємо текст листа Надії Теодорівни Якимишин зі Львова.

„Якщо до Вас у руки попав мій лист, то постарайтесь ввійти в моє положення. Шостого березня 1974 р. мене незаконно звільнили з роботи по ст. 40 п. 3. УССР з Л. Зелек приб. В результаті чого я уже більше як рік добиваюся хоть маленької правди про законне встановлення мене на роботу. Неодноразово я складала суть свого діла, але все передавалося в обласні інстанції, де мене просто-на-просто шантажують і навіть починають лякати, як це робив Алексенко, кол .голова завкому, з якого я незаконно звільнена, сьогодні працює в обкомі профспілки, де підписалося 42 чоловіки за нетактовне ведення, грубу поведінку майстра Падяка, який займався рукоприкладством. І жертвою несправедливости стала я. Опісля була переведена на нижчеоплачувану роботу, а пізніше звільнена з роботи, виселена із гуртожитку на вулицю, залишили мене без всяких прав трудитися в колективі, який мені співчуває і дивується такій несправедливості. Цілий рік я писала в Москву про те, що мені нізащо жити. Районний, Обласний і Верховний суди — це так би мовити — одна пародія! Суди не захищають прав людей, а навпаки, стараються штовхнути в процасть, в болото. Поїхала я в Москву, думала, що тут хоч знайду правду, але все було марною справою: ні ЦК КПРС, ні ВЦРПС, ні газети „Труд", „Правда" навіть слухати не хотіли. Нарешті, після двотижневого життя на вокзалі, я попала в прокуратуру СССР, де направили по моєму ділі прокурора у Львів для провірки. Але, на жаль, він тільки цікавився поглядами адміністрації, яка мене звільнила і старалася всяко мене обплювати, складала заднім числом прикази про мої нарушення, яких зовсім не було. На суді Чуяк (профорг) розказала, як її адміністрація заставляла підписувати такі докладні. Суд і прокурор не повірили комуністу Гадуняк, яка дійсно підтвердила, що у мене не було нарушень. Робочі самі підходили до прокурора із Москви, але на жаль, він і не думав їх слухати. Уже два листи написали робочі на ім'я Генерального прокурора про встановлення, але все надурно. Коли від'їжджав прокурор, то так і заявив, що вони все зроблять для того, щоб мене посадити в тюрму як „тунеядця", або в пехлікарню. Вот і вся наші справедливість. До цього часу я вірила в правду судів, вірила в ту правду, про яку пише наша преса!

І не тільки я, але всі наші робочі не вірять в ту „правду", але бояться попасти в той кружечок тому, що кожного чекає те, що мене в даний час. Майже кожного дня мене тривожить міліція, залякуючи посадити мене в тюрму.

Якщо зі мною щонебудь станеться, то щоб Ви знали, що це справа рук наших комуністів, які стараються наступити кожному на горло, який хоче добитися хоч маленької правди.

По цих причинах я прошу Вашої допомоги про виїзд із СССР, поскільки я вже писала неодноразово в посольство, але на жаль, мої листи не доходять.

Про прийняті міри прошу мені писати на адрес:
УССР
м. Львів
вул. Карбишева 8/6
Якимишин Надії
Теодорівні

З пошаною до Вас,
Якимишин, 24. 3. 1975 р."

Чимраз менше американців виїжджає за кордон

Вашінгтон. — Статистичне і паспортове бюро інформує, що кількість американців, які переводили свої вакації чи виїжджали в інших цілях за кордон, обнизилось на 5,8 відсотка в порівнянні з минулими роками. Все таки від травня 1974 до травня 1975 р закордоном побувало 6,4 мільйона американських громадян. Вони залишили в інших країнах 9,2 мільярдів долярів. Це приблизно 8,2 процента більше, як в 1973 році. З огляду на девальвацію доляра і загальну дорожнечу в світі, пов'язану з економічною кризою, в цьому році Европу та інші країни відвідає не більше як 2 мільйони американців. Зменшилось також число молоді, лось теж число молоді, яка проживати в Европі за 5 долярів денно. Тепер за таку ціну не завжди можна купити скромний обід. В інформації говориться, що в ЗСА вже розпочався вакаційний сезон і багато американців, які раніше виїжджали за кордон, вирішили переводити цьогорічні вакації в Америці.

Відбулася 29-та сесія РЕВ

Будапешт. — Совєтське агентство ТАСС опублікувало комюніке про відбуття з 24 по 26 червня в угорській столиці 29-тої сесії Ради Економічної Взаємодопомоги (РЕВ), економічного бльоку СССР та його сателітів. Крім членів РЕВ в нарадах брали участь представники Югославії і В'єтнаму у ролі спостерігачів. Совєтську делеґацію очолював А. Косиґін. Головним предметом нарад, як видно з повідомлення, була справа дальшої інтеграції совєтського економічного бльоку в роках 1976-80. а зокрема багато уваги присвячено питанню розвитку паливно-енерґетичної бази і концепції єдиної енерґетичної системи заінтересованих европейських країн - членів РЕВ. Сесія схвалила, як відзначено у повідомленні, „погоджений плян" багатосторонніх інтеграційних заходів країн-членів РЕВ на 1976-1980 рр. Відзначено також поширення співробітництва РЕВ з Югославією та Фінляндією.

В КІНЦІ ЦЬОГО ТИЖНЯ...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

ратором панелю буде ред. Ігнат Білинський.

НА ОСЕЛІ ОДУМ

Також на сусідній до Союзівки Оселі Організації Демократичної Української Молоді (ОДУМ) „Київ" в Аккорді, Н. Й. впівають уже таборових пісень. Там 28-го червня ц. р. розпочався табір виховників ОДУМ-у, який триватиме до 12-го липня. Однак в кінці цього тижня відбуватимуться численні святкування і мистецькі фестивалі молоді. Оселя „Київ" святкуватиме, між іншим, в суботу, 5-го липня, своє 10-річчя. В програмі цього святкування, крім мистецького фестивалю молоді ОДУМ-у, який відбуватиметься о год. 3-ій по полудні, і виступу танцювальної групи „Волошки" під кер. Зої Граур-Корсун, відбудеться вечором у великій залі -ресторані бенкет з мистецькою програмою.

В неділю, 6-го липня, на цій Оселі посвятять новозбудовану церковцю св. Василія.

НА ОСЕЛІ ІМ. ОЛЬЖИЧА

Для багатьох юнаків, які вибираються до табору Українського Золотого Хреста на Оселю ОДВУ і Братніх Організацій ім. Олега Ольжича в Лігайтоні, Па., готовиться „мандрівочка". Добра слава ходить про цей табір для наших найменших від 6-15 років, який розміщений серед чудової природи в мальовничих горах Поконо. Крім відкриття табору там у днях від 4-6-го липня відбуватимуться також інші імпрези культурного і розвагового характеру. Головно в суботу і неділю в пообідних годинах відбуватимуться мистецькі Фестивалі молоді з виступами численних аматорських гуртків. Для розваги постійних і принагідних гостей будуть влаштовані дві танцювальні забави і фестин з розгривками УЗХ.

НА „ВЕРХОВИНІ"

Культурні і розвагові імпрези відбудуться також на „Верховині", оселі УРСоюзу. В п'ятницю 4-го липня, там заходами Станиці Братства І УД УНА в Нюарку відбудеться о год. 3-ій по полудні великий фестин, в програмі якого передбачені „перегони на весело", несподіванки, інструментальні і сольові виступи, а вечором Весела Ватра і забава з танцями при оркестрі Б. Гіриняка. В суботу, 5-го липня о год. 7-ій вечора — мистецька праграма: гумор, монологи, скечі, музичне тріо і виступ Капелі бандуристів під мист. керівництвом Осипа Головацького і диригентурою Володимира Юркевича.

НА „ВОВЧІЙ ТРОПІ"

На пластовій Оселі „Вовча Тропа" в Іст Четгем, Н. Й. у кожній закутині гомонітимуть голоси дітвори — юначок і юнаків, новачок і новаків, які прийдуть на тритижневе таборування. У цьому таборі при ватрі дзвенітимуть дітячі голоси, надія нашої спільноти на поселенні, які приїхали набиратись гарту, заправлятись духово і фізично до тих нелегких завдань, що стоять перед ними в майбутньому.

Але й там 28 і 29-го червня вже фактично розпочалась літня активність пластунів. В цих днях Велика Рада Пластових Чорноморських Куренів відбула свою нараду, з виступом голови Головної Пластової Ради пл. сен. Яра Гладкого, вибором нових Курінних Старшин 10 і 25-го Куренів Чорноморських Пластунів.

У важній справі мого брата — пошукую —
ВОЛОДИМИРА МИХАЦЯ
з Борислава. Прошу подати його адресу на ім'я:
Микола Маринчак
26 — 22nd Street
Irvington, N.J. 07111
або кликати "collect."
(201) 372-3854 вечером

ТАРЗАН, Ч. 7326. Тарзан жде

Для нетерпеливого Тарзана кожна хвилина здається годиною, коли він жде на світанок... Першого з них, який доторкне його, очікує „несподіванка"... Як довго можуть тубільці знущатися над полоненим... заки принесуть його в жертву богам?